

Wędrowiec Świętokrzyski

Miesięcznik Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach • nr 36 • sierpień 2009 • czasopismo bezpłatne

Temat miesiąca

Święto plonów

W rocznicę ustawy

90 lat województwa

Rządowy program

„Radosna szkoła”

W numerze

Lipcowy przegląd wydarzeń	3
Temat miesiąca	4
90 lat województwa	6
Projekt dla rozwoju	6
Wieści z urzędu	7
Z Unią na Ty	8
Nadzór budowlany	8
Drogi coraz lepsze	9
„Radosna szkoła”	9
Kulturalny eksport	10
Poznaj świętokrzyskie zakątki	10
Warto przeczytać	11
Warto posłuchać	11
Co? Gdzie? Kiedy?	12
Przepisy kulinarne	12

Konkurs dla czytelników

Rozwiązanie konkursu z poprzedniego numeru:

Tym ważnym sportowym wydarzeniem było powstanie KSS Korona Kielce.

Trzydzieści sześć lat temu, 10 lipca 1973 roku, z połączenia dwóch klubów: Iskra i SHL, kontynuatorów przedwojennych tradycji Granatu i Ludwikowa, powstało Kieleckie Stowarzyszenie Sportowe Korona. Jedną z czterech sekcji, obok piłki ręcznej, kolarskiej i motorowej, była sekcja piłki nożnej. Drużyna piłkarska rozpoczęła rozgrywki w trzeciej lidze. Pierwszym trenerem został Zbigniew Pawlak, a pierwszy, historyczny mecz Korony Kielce z drużyną Sparty Kazimierza Wielka zakończył się zwycięstwem kieleckiego zespołu 3:0.

Pierwszy w historii klubu awans do II ligi piłkarze wywalczyli w 1975 r. W 2000 r. drużynę Korony zasilili piłkarze kieleckich Błękitnych. Do rozgrywek zespół ten zgłoszony został jako Kielecki Klub Piłkarski Korona. W roku 2002 sponsorem drużyny została firma Kolporter S.A., a klub przyjął nazwę Kielecki Klub Piłkarski Kolporter Korona. Rok później przenieśli się w Sportową Spółkę Akcyjną Kolporter Korona. W sierpniu 2008 r. Krzysztof Klicki sprzedał Koronę Kielce miastu za symboliczną złotówkę.

Największe sukcesy klubu to m.in. awans do finału Pucharu Polski w sezonie 2006/07, awans do 1/2 Pucharu Polski w sezonie 2005/06 oraz awans do 1/4 Pucharu Polski w sezonach: 1998/99, 2003/04 i 2004/05.

O historii i teraźniejszości kieleckiego klubu można

poczytać na oficjalnej stronie internetowej www.korona-kielce.pl

Nagrodę w naszym konkursie otrzymuje Teresa Pawłowska. Gratulujemy! (prosimy o kontakt z redakcją).

Nasze kolejne pytanie:

Gerard Lefebure de Lassus był jednym z benedyktynów z Troyes, którzy schronili się w 1797 r. na Świętym Krzyżu. Czym zasłużył się dla świętokrzyskiego opactwa?

Na odpowiedzi czekamy do 26 sierpnia 2009 roku, pod numerem telefonu 342 12 44 lub pod adresem poczty elektronicznej anna.zmudzinska-salwa@kielce.uw.gov.pl (prosimy o podanie imienia i nazwiska oraz telefonu kontaktowego).

Wśród czytelników, którzy udzielą prawidłowych odpowiedzi, rozlosujemy nagrody.

Wydawca:

Świętokrzyski Urząd Wojewódzki w Kielcach
Al. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce
www.kielce.uw.gov.pl
tel. 041 344 29 56, fax 041 344 48 32
e-mail: wojewoda@kielce.uw.gov.pl

Miesięcznik redaguje Biuro Prasowe Wojewody
tel. 041 342 12 44

(Agata Wojda – rzecznik prasowy wojewody)
e-mail: agata.wojda@kielce.uw.gov.pl

Skład i łamanie: Color Press Wydawnictwo
www.colorpress.com.pl

Lipcowy przegląd wydarzeń

...
 Hołd pomordowanym przez hitlerowców w lipcu 1943 roku mieszkańcom Michniowa oddali wojewoda Bożentyna Pałka-Koruba oraz wicewojewoda Piotr Żołądek.

Uroczystości obchodów 66. rocznicy pacyfikacji wsi odbyły się w Mauzoleum Martyrologii Wsi Polskich. Tegoroczne obchody rozpoczął pokaz filmu „203 sprawiedliwych” w reżyserii Jerzego Gębskiego. Otwarta została również wystawa „Naznaczeni mieszkańcy wsi polskiej na robotach przymusowych w III Rzeszy 1939-1945”.

...
 Wojewoda wzięła udział w uroczystości nominacji Michała Domaradzkiego na stanowisko Zastępcy Świętokrzyskiego Komendanta Wojewódzkiego Policji w Kielcach. - Rozpoczęła Pan nowy etap w życiu zawodowym. Życzę spełnienia wszystkich marzeń i pomyślności w służbie – mówiła wojewoda do podinspektora Michała Domaradzkiego. - Dzisiejsza uroczystość jest dla Pana zaszczytem i nagrodą za dotychczasową służbę, ale też wiąże się z ogromną odpowiedzialnością, bowiem społeczeństwo darzy policję zaufaniem i szacunkiem – dodała. Domaradzki ma 36 lat. Pracę w policji zaczął w 1992 roku w pionie kryminalnym w Skarżysku, później kierował Komendą Miejską Policji w Kielcach.

...
 O problemach współczesnej transplantologii rozmawiali z harcerzami uczestniczącymi w tegorocznym Festiwalu Kultury Młodzieży Szkolnej wojewoda Bożentyna Pałka-Koruba i wicewojewoda Piotr Żołądek. Spotkania odbyły się w ramach kampanii „Przeszczep to drugie życie”. Szczególny nacisk położono na zwiększenie społecznej świadomości dotyczącej medycyny transplantacyjnej. - Łatwiej jest podnieść kulę ziemską, niż zmienić mentalność społeczeństwa – takimi słowami apelował wicewojewoda do zebranych o szczególną wrażliwość społeczną w zakresie transplantologii.

O medycznej i etycznej stronie transplantologii mówił Grzegorz Świercz, pełnomocnik wojewody ds. ochrony zdrowia, zaś swą wiedzę o problemach osób oczekujących na przeszczep podzielił się ze słuchaczami Jerzy Pyrek, prezes stowarzyszenia „Sztuczna Nerka”.

...
 Blisko 2,4 mln złotych otrzymały świętokrzyskie samorządy na odbudowę zniszczonej przez powódź infrastruktury komunalnej. Promesy dotacyjne wręczyła wojewoda. Pieniądze pochodzą z dodatkowych środków finansowych przyznanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Zostaną przeznaczone przede wszystkim na odbudowę uszkodzonych dróg i mostów. Rządowe wsparcie finansowe otrzymało 20 samorządów - 16 gmin oraz 4 powiaty. Najwięcej - po 300 tys. zł - otrzymały gmina Ostrowiec Świętokrzyski i powiat buski. Powiaty jędrzejowski i opatowski dostały po 200 tys. zł, a powiat pińczowski – 100 tys. zł. Dwieście tysięcy zł otrzymała gmina Łubnice, po 100 tys. zł. przyznano gminom: Rytwiany, Bogoria, Chmielnik, Działoszyce, Imielno, Jędrzejów, Raków i Wojciechowice. Promesy opiewające na 50 tys. zł. wojewoda wręczyła samorządowcom z gmin: Kije, Łoniów, Nowy Korczyn, Tarłów oraz Zawichost. Gmina Bodzechów otrzymała 46 tys. zł.

...
 W wojewódzkich obchodach Święta Policji uczestniczyła wojewoda. Podczas uroczystości w Wojewódzkim Domu Kultury uhonorowała odznaczeniami zasłużonych policjantów. - Dziękując wszystkim świętokrzyskim policjantom za dotychczasową ofiarną pracę dla dobra i ku chwale Ojczyzny, żywią przekonanie, że kolejne dni Waszej służby będą przebiegały spokojnie i bezpiecznie, w poczuciu dobrze wypełnionego obowiązku. Dziękuję za wzorową postawę. Jesteście dla nas powodem do dumy - mówiła wojewoda.

...
 Sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kazimierz Plocke oraz wojewoda Bożentyna Pałka-Koruba rozmawiali ze wspólnotą samorządową gminy Chęciny o problemie funkcjonowania fermy trzody chlewnej w Łukowej. Podczas spotkania w budynku szkoły podstawowej w Łukowej dyskutowano o przebiegu prac - m.in. w odniesieniu do łukowskiej fermy - nad ustawą o przeciwdziałaniu uciążliwości zapachowej (tzw. „ustawie antyodorowej”). Wiceminister Kazimierz Plocke omówił także bieżące zadania Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Temat miesiąca

Święto plonów

„Są podania, że za ukończone pomyślnie żniwa dawni Słowianie odbywali dziękczynienia bóstwu, połączone z igrzyskami narodowymi i opiewaniem czynów bohaterkich, zamożności i dokonanych prac rolnych gospodarza, którego niwę sprzątnięto i który sąsiadom swoim biesiadę z tego powodu wyprawiał...” – tak zaczyna rozdział o dożynkach w „Encyklopedii staropolskiej” wybitny polski historyk, archeolog, folklorysta i krajoznawca, Zygmunt Gloger. Korzenie święta plonów sięgają nawet czasów przedchrześcijańskich, wierzeń w Dadźboga Swarozycza czy jednego z najważniejszych bóstw słowiańskich, uosobienia gromowładcy, boga grzmotów i piorunów, Peruna. To etniczne święto Słowian przypadało wszędzie na równonoc jesienną, jednak w różnych częściach kraju nosiło inne nazwy. I tak nazywano je np. „wieńcem”, „wieńcowem”, „okrężnem”, „wyżynkami” czy też „obrynkami”. Hipotezę słowiańskich korzeni dożynek potwierdza również regionalistka i etnograf Beata Wojciechowska, autorka książki „Od godów do świętej Łucji”, która przedstawia najstarszy znany przekaz o obrzędach dożynkowych wśród Słowian. Pochodzi on z przełomu XII i XIII wieku z relacji Saxo Gramatyka, duńskiego średniowiecznego historyka i kronikarza. Zapamiętano go głównie dzięki spisanej w języku łacińskim historii Danii, „Gesta Danorum”, w której zawarł m.in. opisy obyczajów Słowian nadbałtyckich i kulcie Świętowita na Rugii. „Wobec zebranego przed świątynią ludu kapłan dokonywał oględzin trzymanego przez posąg bóstwa rogu napełnionego winem. Ubytek napoju

miał zwiastować nieurodzaj w roku następnym i stanowił przestrożę przed zbyt szybkim wykorzystaniem zebranych ziemiopłodów. [...] Kapłan napełniał róg na nowo, a po uroczystych prośbach o powodzenie wypijał wino, po czym ponownie napełniał naczynie i wsuwał w dłoń Świętowita” – pisze Wojciechowska. Podówczas jeszcze nadawano symboliczne, wróżebne znaczenie wielkiemu kołaczowi przyprawionemu miodem. Kapłan stawał między nim a ludem i pytał, czy jest widoczny. Jeśli nie, wtedy życzył wszystkim, by za rok go nie było widać. Prawdopodobnie wielkość kołacza miała ścisły związek z obfitością plonów. Im większy kołacz, tym bogatsze zbiory.

W czasach późniejszych, tzn. na przełomie XVI i XVII wieku dożynki zaczęto traktować jako formę nagrody dla służby folwarcznej za ciężką pracę wykonaną przez cały rok przy pielęgnacji plonów i zbiorach. Były zabawy, tańce, poczęstunek. Jedno jest pewne – przy uroczystościach dożynkowych gospodarz dworski nie szczędził wysiłku, pieniędzy, jadła i napitku. Święto plonów w każdym zakątku Polski traktowano z należytą powagą. To było uwieńczenie całorocznego trudu, wykonanej pracy, hołd zebranym plonom, ich obfitości i jakości. Właśnie ten obrzęd traktowano ze szczególną atencją, bowiem od tego zależała całoroczna egzystencja gromady ludzkiej. Obchody święta zaczynały się na polu wiciem wieńca z ostatniego łanu niezżętego zboża. Ścinany przez najlepszego żniwiarza, a pleciony razem z pozostałościami z pola przez kobiety zakładano na głowę, bądź

niesiono w rękach i ruszano w radosnym orszaku w stronę wiejskiego kościoła. Po poświęceniu „plonu” kierowano się do domu gospodarza dożynek:

*Plon, niesiemy plon
w gospodarza dom!
Aby dobrze plonowało,
Po sto korcy z kopy dało!
Otwieraj, panie, szeroko wrota
niesiem ci wieniec ze szczerego złota.
Zaścielaj, panie, stoły i ławy,
Idzie do ciebie gość niebывały.
Plon niesiemy plon...*

Taką pieśnią rozpoczynano biesiadę, jednak zanim zaczęto zabawę wieniec dożynkowy chowano w stodole na cały rok. Wykruszonym z niego ziarnem rozpoczynano siew w następnym roku, by zwiększyć szanse na urodzaj. Jak podaje Barbara Ogrodowska w „Polskich obrzędach i zwyczajach dorocznych”, z końcem XIX wieku tradycja dożynek dworskich przeniosła się również na grunt chłopski. Bogaci gospodarze wyprawiali dożynkowe zabawy dla swoich domowników, najbliższych oraz parobków i najemników. W okresie międzywojennym „obowiązek” przejęły partie chłopskie, samorządy, koła rolnicze, a samo święto plonów było swoistą manifestacją odrębności przynależności społecznej. I dopiero w dobie Polski Ludowej dożynki straciły wiele ze swojej pierwotnej natury, stając się bardziej narzędziem propagandowym, niżli rzeczywistą podzięką Matce Naturze za urodzaj. Jednak zachowano tradycyjne elementy kultury chłopskiej, ale dziękowano za plony władzom partyjnym. Współcześnie dożynki mają charakter ludowy i religijny. Wrócono do tradycji, historii z tą jednak różnicą, że ofiary składane są Bogu chrześcijańskiemu, rzadko zaś dawnym bóstwom słowiańskim.

Święto plonów stanowi obecnie ważny aspekt promocyjny gmin w województwie. O sile tego święta niech świadczy fakt, że oprócz tłumnie zgromadzonych mieszkańców, praktycznie w każdej imprezie dożynkowej uczestniczą przedstawiciele mediów, administracji rządowej oraz samorządowej. Takie uroczystości niezwykle korzystnie wpływają na wizerunek gminy oraz jej rozpoznawalność. Ich popularność rodzi także zdrową konkurencję między gminami, które co roku prześcigają się, wciąż uatrakcyjniając swoje imprezy.

Na bazie dożynek wyrosły w Polsce kolejne święta dziękczynne, poświęcone już konkretnym plonom. I tak oto mamy w województwie świętokrzyskim Święto Kwitnącej Jabłoni, Święto Śliwki czy Dzień Świętokrzyskiej Truskawki. „Kwitnąca Jabłoń” w Samborcu przyciąga co roku do miasteczka praktycznie wszystkich mieszkańców gminy i turystów. Nie bez przyczyny. Oprócz tradycyjnej mszy świętej, podczas której święcony jest kosz owocowo kwiatowy, symbol samborzeckiego święta, do wieczora odbywają się występy artystyczne zespołów muzycznych i kapel ludowych, liczne konkursy przy udziale lokalnej społeczności. To znakomita okazja do promocji nie tylko Ziemi Sandomierskiej, ale również województwa świętokrzyskiego. W niepowtarzalny bowiem sposób pozwala zaprezentować szerokiej publiczności

dorobek gospodarki, kultury, sztuki i folkloru regionu.

Równie znakomitą, cykliczną imprezą w naszym województwie jest Święto Śliwki w Szydłowie, który w ciągu kilkunastu lat stał się polskim zagłębiem śliwkowym – na terenie gminy jest blisko tysiąc hektarów sadów, w których rośnie prawie 30 odmian śliwek. – Jest tu wapień, który przepuszcza wodę, i chociaż ostatnie lata są wyjątkowo suche, to dzięki bardzo sprzyjającemu klimatowi dla śliwki, ma ona odpowiedni smak, „pewny” miąższ. Nasza śliwa promuje naszą małą ojczyznę, Szydłów. Praktycznie jesteśmy teraz stolicą śliwki w Polsce – mówi wójt Szydłowa, Jan Klamczyński. Wystawa i degustacja wielu odmian śliwek; pokaz suszenia śliwek „na laskach”, sprzętu sadowniczego, jarmark okolicznościowy – to są gwoździe programu szydlowieckiego święta, które przyciągają rokrocznie gości.

źródło: www.szydlow.pl

Podobne atrakcje czekają na uczestników Dnia Świętokrzyskiej Truskawki w Bielinach. – Owoce pochodzące z tej gminy znane są w całej Polsce, a sama miejscowość określana jest jako zagłębie truskawkowe – mówi wójt gminy Sławomir Kopacz. – Nasza truskawka została wpisana na listę produktów regionalnych, prowadzoną przez Ministerstwo Rolnictwa – dodaje. Ambitne plany wóldarzy gminnych mają również wprowadzić tutejszą truskawkę na Unijną Listę Produktów Regionalnych. To niewątpliwie znacznie podniosłoby rangę bielińskiego zagłębia. Nie lada atrakcją są, rozgrywane przy okazji święta Mistrzostwa Świata w Szypułkowaniu Truskawek. Ten konkurs przyciąga już nie tylko rodowitych mieszkańców regionu świętokrzyskiego, ale i całego świata. Rywalizowali już ze sobą Australijczycy, Ukraińcy, Amerykanie, Hiszpanie czy Irakijczycy, zatem śmiało można uznać międzynarodową rangę zawodów.

I w podobnej, rodzinnej i miłej, atmosferze bawią się również uczestnicy Wojewódzkiego Święta Pomidora w Dwikozach, lipowickiego „Pieczonego Ziemniaka” czy „Kwitnącej Wiśni” we wsi Nowe w gminie Ożarów. Każda z tych imprez ma olbrzymie znaczenie dla lokalnej społeczności, ale i jest symbolem ziemi świętokrzyskiej. Na szczęście gospodarze i organizatorzy imprez dbają o ich ludowy, sięgający głęboko do korzeni, charakter. To jest również element edukacyjny, nawiązanie do folkloru, lekcja historii i tradycji.

90 lat województwa

Nasze województwo obchodzi 90. urodziny. Powstało 2 sierpnia 1919 roku na mocy ustawy sejmowej dotyczącej organizacji władz administracyjnych drugiej instancji. Dokonano wówczas podziału terytorium b. Królestwa Kongresowego i utworzono 5 pierwszych tzw. centralnych województw. Oprócz kieleckiego powstało także lubelskie, łódzkie, białostockie i warszawskie. W ciągu następnych miesięcy i lat (do roku 1921) utworzono kolejne województwa.

Zasadniczym celem programu organizacji władz administracyjnych w odradzającym się Państwie Polskim było ściśle powiązanie władz państwowych i samorządowych. Stwierdzono przy tym, że *„Tarcę między samorządem i administracją nie będzie. Nic dziwnego: samorząd będzie polski i administracja będzie polska, a więc będą mogły iść ręką w rękę”*.

Nowo powstałe województwo objęło w zasadzie obszar b. Guberni Kieleckiej i Radomskiej z lat 1867-1916. W jego skład weszło wówczas 16 powiatów: iłżecki, konecki, kozienicki, opatowski, opoczyński, radomski, sandomierski, jędrzejowski, kielecki, miechowski, olkusi, pińczowski, stopnicki, włoszczowski oraz będziński i częstochowski. Liczba ta ulegała zmianie podczas korekt podziału administracyjnego w latach późniejszych. Obszar województwa wynosił 25.589,4 km². Według pierwszego powszechnego spisu ludności z 1921 r. jego ludność liczyła 2.535.781 osób.

W powiatach i województwach usytuowano organy administracji ogólnej. Odpowiednio do tego - organem pierwszej instancji był starosta powiatowy lub grodzki, a organem drugiej instancji wojewoda, który odgrywał kluczową rolę w całym aparacie administracyjnym.

Pierwszym wojewodą kieleckim został mianowany Stanisław Pękosławski, a Urząd Wojewódzki rozpoczął pracę w czwartek, 19 lutego 1920 roku. Z tej okazji odbyła się w Bazylice Katedralnej uroczysta msza święta, koncelebrowana przez biskupa. Gazeta Kielecka zamieściła przy tym wiele mówiący komentarz: *„modły wiodomie ucieleśniają fakt podniesienia Kielc do godności stolicy województwa, co oby wyszło ku pożytkowi Ojczyzny i naszego grodu”*. W tej samej gazecie prof. Tadeusz Hillarowicz pisał w styczniu 1920 r.: *„Utworzenie województw i urzędów wojewódzkich przedstawia się jako fakt o niesłychanej doniosłości prawno-politycznej, który można by nazwać wielkim zwycięstwem polskiej myśli państwo-twórczej na froncie wewnętrznym”*.

Swą siedzibę znalazł urząd w zabytkowych wnętrzach d. Pałacu Biskupów Krakowskich. Na samym początku pracowało tam 37 urzędników w ośmiu departamentach. Struktura ta z biegiem lat ulegała wielu zmianom. Ostatecznie skryształizowała się na początku lat 30-tych.

Projekt dla rozwoju

Założenia projektu przygotowanego dla województwa świętokrzyskiego w ramach Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy zostały przesłane do Biura Spraw Zagranicznych Programów Pomocy w Ochronie Zdrowia.

Autorem projektu i zarazem instytucją realizującą program po akceptacji MSWiA, jest Wojewoda Świętokrzyski za pośrednictwem Wydziału Polityki Społecznej Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego. Celem programu, któremu nadano tytuł „Rozwój systemu pomocy społecznej w województwie świętokrzyskim poprzez inwestycje i szkolenia w celu poprawy jakości i efektywności usług dla osób w podeszłym wieku, niepełnosprawnych oraz rodzin dysfunkcyjnych, w tym głównie dzieci wymagających opieki zastępczej” jest zmniejszenie różnic społeczno-gospodarczych w obszarze podstawowej opieki zdrowotnej i usług pomocy społecznej pomiędzy województwem świętokrzyskim a bardziej rozwiniętymi, dynamicznymi obszarami Polski oraz Unii Europejskiej.

Do osiągnięcia wyznaczonego celu strategicznego niezbędna będzie realizacja trzech celów operacyjnych, a mianowicie: wzmocnienie infrastruktury i rozwój form pracy Jednostek Operacyjnych Pomocy Społecznej poprzez inwestycje i zakup niezbędnego wyposażenia, podniesienie kwalifikacji personelu Domów Pomocy Społecznej i Placówek Opiekuńczo – Wychowawczych oraz podniesienie jakości usług pielęgniarskich dla mieszkańców DPS i Placówek Opiekuńczo – Wychowawczych poprzez wspieranie rozwoju zawodowego pielęgniarek/pielęgniarzy i zakup minimalnego, niezbędnego wyposażenia medycznego.

Zgodnie z przyjętymi założeniami, program będzie realizowany na terenie województwa świętokrzyskiego zgodnie z zasadą koncentracji geograficznej. Do udziału w programie uprawnieni będą beneficjenci, którzy funkcjonują na terenie województwa świętokrzyskiego. Podejmowane działania przyczynia się m.in. do podniesienia jakości usług, zapewnienia bezpieczeństwa technicznego i bytowego mieszkańców Jednostek Organizacyjnych Pomocy Społecznej. Specjalistyczne szkolenia dla kadry pozwolą natomiast na profesjonalizację pracy, co spowoduje poprawę standardu życia podopiecznych oraz zapobieganie wykluczeniu społecznemu.

Program ruszy po zaakceptowaniu ostatecznej wersji przez stronę szwajcarską oraz potwierdzeniu przez MSWiA uprawnień wojewody do realizacji projektu.

Wieści z urzędu

Klienci ŚUW zadowoleni

„Bardzo dobrze” i „dobrze” ocenia pracę Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego większość klientów instytucji. Dziś opublikowano wyniki sondażowego badania z 2009 roku.

Rezultat badania klientów ŚUW z 2009 r. nie odbiega znacząco od wyników z lat poprzednich i wskazuje na wysoki stopień zadowolenia klientów z ogólnego funkcjonowania Urzędu - 94% ankietowanych wystawiło oceny „5” i „4”, natomiast jakość obsługi na tle innych urzędów została oceniona przez 92% badanych na poziomie „bardzo dobrym” i „dobrym”. Tylko 3% ankietowanych „źle” oceniło pracę Urzędu, a ich niezadowolenie wynikało głównie z braku wystarczającej informacji o wymaganych dokumentach i zamknięciu kasy.

Jeśli chodzi o samych pracowników ŚUW to ich wysokie kompetencje, odpowiednie podejście do klienta, a także stosowny ubiór potwierdziło ok. 95% ankietowanych.

W badaniu uwzględniono również jakość załatwiania spraw. I tak, zdecydowana większość ankietowanych (93%) uważa uzyskanie informacji o sposobie załatwienia sprawy za „łatwe” (62%) i „bardzo łatwe” (31%) oraz jest zadowolona z ostatnio załatwionej sprawy (57% „zadowolonych” i 36% „zdecydowanie zadowolonych”). Problemy zgłaszało tylko 3% ankietowanych, a ich niezadowolenie wiązało się z koniecznością ponownego przyścia do Urzędu.

Badania prowadzone były w czerwcu i lipcu br.

Wybieramy pracownika socjalnego roku

Trwa plebiscyt na pracownika socjalnego roku organizowany w ramach kampanii wojewody „Rok 2009 rokiem pracy socjalnej”.

Przedsięwzięcie zostało zainicjowane w marcu, a jego celem jest wzmocnienie pracy socjalnej w środowisku i roli pracownika socjalnego oraz podniesienie statusu społecznego tego zawodu. Głosowanie odbywa się za pomocą kuponów dostępnych w regionalnych i lokalnych mediach, Powiatowych Centrach Pomocy Rodzinie,

ośrodkach pomocy społecznej na terenie województwa świętokrzyskiego, Biurze Obsługi Klienta ŚUW oraz Wydziale Polityki Społecznej ŚUW.

Wypełnione kupony należy dostarczać do Powiatowych Centrów Pomocy Społecznej, ośrodków pomocy społecznej na terenie województwa świętokrzyskiego oraz Biura Obsługi Klienta ŚUW do dnia 30.09.2009 roku.

W konkursie wyłoniony zostanie laureat, który m.in. cieszy się zaufaniem osób, korzystających z pomocy społecznej oraz skutecznie pomaga wybrnąć z problemów swoim podopiecznym. Uroczyste ogłoszenie wyników Plebiscytu odbędzie się 21 listopada, w Dniu Pracownika Socjalnego.

Bezpieczna droga do szkoły

Z prośbą o sprawdzenie ewentualnych nieprawidłowości w oznakowaniu dróg w pobliżu szkół zwrócił się do samorządowców województwa świętokrzyskiego wicewojewoda Piotr Żołądek.

„Aby wspólnie zadbać o bezpieczeństwo dzieci i młodzieży województwa świętokrzyskiego, zwracam się do Państwa z prośbą o zwrócenie uwagi na nieprawidłowości w oznakowaniu dróg w okolicach szkół. Duża część szkół w naszym regionie położona jest w pobliżu ruchliwych jezdni, często bez chodnika czy nawet pobocza. Informuję, że wszyscy mieszkańcy województwa mogą zgłaszać nieprawidłowości pod bezpłatnym numerem telefonu 987” - czytamy w liście wicewojewody.

Wakacje na sportowo

Trwa konkurs na „Najlepszą wakacyjną akcję sportową dla dzieci i młodzieży 2009”. Celem akcji jest promocja aktywnego i bezpiecznego wypoczynku w okresie wakacyjnym oraz stworzenie przez gminy jak najlepszych i najbezpieczniejszych warunków spędzania przez miejscową młodzież i dzieci okresu letnich wakacji. Konkurs trwa od 1 lipca do 31 sierpnia br. Biorą w nim udział gminy, które przesłały swoje zgłoszenia.

Do konkursu zgłosiło się 21 gmin: Skarżysko-Kamienna, Wilczyce, Pierzchnica, Strawczyn, Sędziszów, Bałtów, Kije, Sitkówka-Nowiny, Czarnocin, Staszów, Stopnica, Raków, Piekoszów, Połaniec, Chęciny, Bodzechów, Kielce, Ostrowiec Świętokrzyski, Sandomierz, Sobków, Zagnańsk.

Z Unią na Ty

Parlament Europejski (cz. 2)

Parlament Europejski powstał jako zgromadzenie o charakterze konsultacyjnym. Z biegiem czasu jego kompetencje rosły. Obecnie występuje jako współlegislator, posiada uprawnienia w zakresie budżetu i sprawuje demokratyczną kontrolę nad wszystkimi organami europejskimi. Uprawnienia legislacyjne Parlament dzieli z Radą Unii Europejskiej na równych zasadach, tzn. może przyjmować europejskie akty prawne (rozporządzenia, dyrektywy itp.) oraz zatwierdzić, zmienić lub odrzucić treść europejskich aktów. Parlament posiada również prawo inicjatywy politycznej, tj. może zwrócić się do Komisji, by przedstawiła Radzie projekty aktów prawnych.

Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej tworzą wspólnie władzę budżetową Unii Europejskiej, która corocznie określa dochody i wydatki Unii. W przypadku wydatków obowiązkowych (wydatki rolne, wydatki związane z umowami międzynarodowymi) decydujący głos ma Rada, w przypadku innych wydatków decyzję podejmuje Parlament w ścisłej współpracy z Radą. Parlament ma także znaczne uprawnienia kontrolne w odniesieniu do działalności Unii Europejskiej.

Organ ten sprawuje demokratyczną kontrolę nad Komisją Europejską, w pewien sposób kontrolując również Radę w szczególności w zakresie wyboru Przewodniczącego Komisji oraz zatwierdzenia całości Kolegium i rozpatrywania sprawozdań rocznych Komisji dotyczących funkcjonowania Wspólnot oraz sprawozdań rocznych z wykonania budżetu.

Parlament posiada prawo do złożenia wniosku o wotum nieufności wobec Komisji, ponadto posiada prawo inicjatywy politycznej. Wzywa również regularnie Komisję Europejską i Radę Unii Europejskiej do rozwijania istniejących polityk lub do inicjowania nowych. Na początku swojego mandatu urzędujący przewodniczący Rady przedstawia swój program Parlamentowi, natomiast na końcu sprawowania urzędu przedstawia sprawozdanie z uzyskanych wyników.

Organami politycznymi Parlamentu Europejskiego są: Prezydium (kieruje wewnętrznym funkcjonowaniem Parlamentu), Kwestorzy (odpowiedzialni za sprawy administracyjne i finansowe dotyczące bezpośrednio posłów), Sekretariat Generalny (wspomaga Parlament Europejski) oraz Konferencja Przewodniczących (określa organizację prac Parlamentu i wszelkie kwestie związane z ustaleniem programu prac legislacyjnych, odgrywa też istotną rolę w stosunkach PE z innymi instytucjami Wspólnotowymi, państwami trzecimi i organizacjami pozawspólnotowymi).

Nadzór budowlany

Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Kielcach jest jednostką organizacyjną wchodzącą w skład zespolonej administracji rządowej w województwie świętokrzyskim. W jego skład wchodzi dwa wydziały: Inspekcji i Kontroli oraz Orzecznictwa Administracyjnego.

Do głównych zadań Inspektoratu prowadzenie działalności inspekcyjno-kontrolnej, polegającej na wykonywaniu kontroli działania starostów oraz powiatowych inspektorów nadzoru budowlanego, jak również kontroli inspekcji terenowej w zakresie prawidłowości przebiegu procesu budowlanego i utrzymania obiektów budowlanych i kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu.

Inspektorat prowadzi postępowania wyjaśniające przyczyny i okoliczności powstania katastrof budowlanych, przygotowuje postanowienia i decyzje w I instancji w sprawach obiektów budowlanych: hydrotechnicznych, dróg krajowych i wojewódzkich, lotnisk cywilnych oraz obiektów usytuowanych na obszarze kolejowym i na terenach zamkniętych. W tym celu Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego współdziała z organami administracji architektoniczno-budowlanej i organami kontroli państwowej.

Do zadań Inspektoratu należy również prowadzenie ewidencji decyzji, pozwoleń i zgłoszeń w sprawach, w których organem I instancji jest Wojewoda, także prowadzenie ewidencji rozpoczynanych i oddawanych do użytkowania obiektów budowlanych: dróg krajowych i wojewódzkich, obiektów hydrotechnicznych, obiektów usytuowanych na obszarze kolejowym i na terenach zamkniętych.

Większość kontroli przeprowadzanych przez WINB w Kielcach stanowią kontrole planowe dokonywane na podstawie corocznie sporządzanego planu kontroli. Ponadto kontrole wynikają ze zgłoszonych interwencji dotyczących prowadzonych robót, jak również obiektów już istniejących.

W 2008 roku w Wydziale Inspekcji i Kontroli zostało przeprowadzonych 234 kontrole obiektów w trakcie budowy i użytkowania oraz 84 kontrole sprzedawców i producentów wyrobów budowlanych. W tym okresie WINB wydał 371 decyzji administracyjnych w I i II instancji.

Na terenie województwa świętokrzyskiego funkcjonuje 14 powiatowych inspektoratów nadzoru budowlanego, które są właściwe w sprawach obiektów budowlanych nie będących w kompetencji WINB.

Szczegółowe informacje na temat działalności Inspektoratu wraz z drukami dokumentów dostępne są na stronie internetowej pod adresem winbkielce.prot.pl.

Drogi coraz lepsze

248 kilometrów 576 metrów i 63 centymetry dróg gminnych i powiatowych województwa świętokrzyskiego zostanie przebudowanych do końca 2009 roku w ramach Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych.

Pierwszy nabór wniosków do Programu Wieloletniego pn. „Narodowy Program Przebudowy Dróg Lokalnych 2008 -2011” przeprowadzono w listopadzie ubiegłego roku. Po ocenie projektów do realizacji w naszym regionie w 2009 roku ostatecznie zakwalifikowano 107 propozycji przebudowy dróg gminnych i powiatowych. Do tej pory zrealizowano już kilkanaście z zakładanych projektów, m.in. 4,5-kilometrowy odcinek drogi gminnej w Janowicach w gminie Ożarów, czy też zbudowano 1300-metrową drogę w Bidzinach w gminie Wojciechowice. Łącznie w województwie świętokrzyskim do końca roku przebudowy doczeka się ponad 126 km dróg gminnych i 122 km dróg powiatowych.

W ramach Programu wspierane są projekty przebudowy, budowy lub remontu kluczowych odcinków dróg gminnych i powiatowych prowadzące do zwiększenia płynności ruchu i poprawy bezpieczeństwa komunikacyjnego, a także tworzące powiązania sieci dróg powiatowych i gminnych z siecią dróg wojewódzkich i krajowych.

Chodzi m.in. o projekty przebudowy dróg gruntowych na drogi o nawierzchni twardej, zmianę geometrii dróg, podniesienie nośności konstrukcji, wyposażenie dróg

w rozwiązania i elementy poprawiające bezpieczeństwo ruchu drogowego takich jak np. budowa chodników i azyli dla pieszych, sygnalizacje świetlne oraz montaż barier ochronnych oraz zatoki autobusowe.

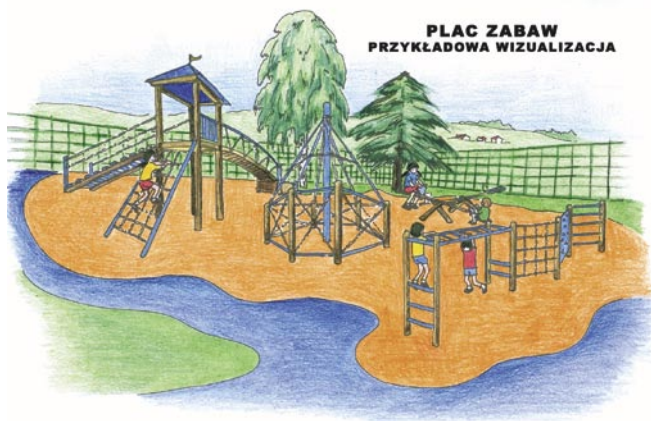
Zgodnie z przyjętymi zasadami, gminy i powiaty będą mogły starać się o dofinansowanie na przyszły rok w wysokości do 50 proc. kosztów inwestycji. Na jeden projekt będzie można otrzymać maksymalnie 3 mln zł dotacji. Przy czym powiaty będą mogły zgłosić maksymalnie dwa projekty w roku, a gminy tylko jeden. Województwo świętokrzyskie w 2010 r. ma do dyspozycji na ten cel 52.540 tys. zł.

Kolejna „schetyńówka” otwarta

„Radosna szkoła”

Aby zapewnić najmłodszym uczniom właściwy rozwój psychofizyczny, warto zadbać o to, by szkoła podstawowa dobrze zaspokajała ich potrzeby ruchowe. Temu właśnie ma służyć rządowy program „Radosna szkoła” zakładający wsparcie dla szkół na zakup pomocy dydaktycznych do miejsc zabaw w szkole i na urządzenie szkolnego placu zabaw. Jego intencją jest stworzenie w szkołach warunków do aktywności ruchowej, porównywalnych ze standardami wychowania przedszkolnego.

W ramach programu organy prowadzące szkoły otrzymują wsparcie finansowe na pomoce dydaktyczne - ich zadaniem jest zapewnienie możliwości organizacji zabaw ruchowych, zgodnie z naturalnymi potrzebami rozwojowymi dzieci, związanymi z dużą aktywnością fizyczną szkolny plac zabaw, który powinien być przygotowany do prowadzenia z dziećmi różnych form zajęć ruchowych. Dogodnym miejscem usytuowania placu może być sąsiedztwo boiska lub bieżni, które mogą być wykorzystywane do prowadzenia zabaw i gier ruchowych. Wskazane jest umożliwienie dzieciom korzystania z placu zabaw po zakończeniu zajęć szkolnych oraz w soboty i niedziele, pod opieką rodziców lub opiekunów. W ten sposób plac będzie mógł stać się miejscem spotkań rodzinnych, pozwalając jednocześnie na kreowanie właściwego sposobu spędzania czasu wolnego przez dzieci i ich rodziny.

Realizacja rządowego programu „Radosna szkoła” zaplanowana została na lata 2009 - 2014. Dyrektorzy szkół, dla wsparcia finansowego udzielanego w tym roku, składali wnioski do organów prowadzących do 20 lipca br., a organy prowadzące publiczne i niepubliczne szkoły składali wnioski do wojewody do 3 sierpnia br.

Kulturalny eksport

Wolanecki

Kiedy ludowa artystka, Halina Szelestowa, poetka, pieśniarka, autorka znanych kołysanek i piosenek, zakładała w 1979 roku zespół śpiewaczy pod nazwą „Wolanecki” nikt chyba, oprócz niej, nie przypuszczał, że rozwiną swoją twórczość sceniczną tak dynamicznie. Po śmierci założycielki w 1986 roku kierownictwo przejęła Maria Żebrowska, która z powodzeniem do dzisiaj pełni tę funkcję, prowadząc zespół do największych laurów.

W tym roku przypada wspaniały jubileusz 30-lecia działalności Wolanecek z Dębskiej Woli. Stały się tym samym najstarszym w województwie świętokrzyskim muzycznym zespołem folklorystycznym.

Główny repertuar „Wolanecek” stanowią pieśni przekazywane z pokolenia na pokolenie, z tematyką głęboko zakorzenioną w dawnych obyczajach i tradycjach z naszego regionu. Niezwykle charakterystyczne teksty silnie przesiąknięte gwarą i archaizmami, skoczne melodie – to właśnie za te elementy komisje konkursowe przyznają „Wolaneckom” najwyższe noty. Niezwykle efektowne występy sceniczne znajdują uznanie nie tylko wśród lokalnej społeczności. Zespół zapraszany jest na rozmaite uroczystości, imprezy kulturalno-artystyczne, festyny.

Zespół „Wolanecki” jest laureatem wielu przeglądów i konkursów. Pierwsze miejsca w Przeglądzie Wojewódzkim w Jędrzejowie, Przeglądzie Zespołów Folklorystycznych w Przytocznej w woj. lubuskim, w Przeglądzie Krajowym w Kielcach oraz dwukrotnie na Festiwalu w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą, również dwukrotnie w Bukowinie Tatrzańskiej, na Festiwalu Krajowym w Szydłowcu w woj. mazowieckim,, a także podczas na Festiwalu w Brzezinach k. Łodzi. To tylko najważniejsze laury „Wolanecek”. Ponadto zespół siedmiokrotnie sięgał po I miejsce i trzykrotnie nagrodę główną im. Haliny Szelestowej podczas Buskich Spotkań z Folklorem.

„Wolanecki” należą od wielu lat do Stowarzyszenia Twórców Ludowych.

Poznaj świętokrzyskie zakątki

Kopalnie w Krzemionkach

foto - www.krzemionki.pl

Zespół neolitycznych kopalń krzemienia pasiastego w Krzemionkach niedaleko Ostrowca Świętokrzyskiego to jeden z najciekawszych tego typu obiektów na świecie. To także jeden z najważ-

niejszych fenomenów prehistorii Europy, który wzbudza niesłabnące zainteresowanie środowisk naukowych.

Kopalnie pochodzą z okresu neolitu i wczesnej epoki brązu (ok. 3900-1600 r. p.n.e.), jednakże większość szybów znajdujących się w Krzemionkach powstało w wyniku działalności górników w latach 2900-2500 p.n.e. Od chwili zaprzestania eksploatacji tereny kopalni na kilkadziesiąt wieków poszły w zapomnienie i porastał je las. Zostały odkryte w 1922 roku przez młodego wówczas geologa (a późniejszego profesora i wybitnego naukowca) Jana Samsonowicza, który prowadził prace terenowe w rejonie Gór Świętokrzyskich.

Kopalnie w Krzemionkach to budzący podziw przykład rozwoju myśli technicznej. Pole eksploatacyjne ma kształt paraboli o długości 4,5 km i szerokości od 20 do 200 m, a jego powierzchnia wynosi 78,5 ha. Liczbę kopalń oblicza się na ponad 4000, a ich głębokość wynosi od 2 do 9 m. Odkryta tu została imponująca architektura podziemi, które mimo upływu kilku tysięcy lat zachowały się w prawie niezmienionym stanie. W chodnikach odnaleziono pozostawione filary i ślady stemplowania.

Wydobywany w kopalniach krzemień służył głównie do produkcji siekier, używanych z kolei do karczowania lasów, co związane było z rosnącym zaludnieniem oraz rozwojem rolniczej gospodarki wypaleniskowo-żarowej. Produkowane tu narzędzia znajdowane są w promieniu ok. 600 km od wyrobisk.

Teren kopalń w Krzemionkach jest objęty ochroną w formie rezerwatu archeologicznego i przyrodniczego oraz posiada status Pomnika Historii. Trwają także przygotowania do wpisu Krzemionek na listę światowego dziedzictwa ludzkości UNESCO.

W Krzemionkach Opatowskich można zwiedzać liczącą ponad 400 m podziemną trasę turystyczną, która przedstawia wnętrza neolitycznych kopalń, rekonstrukcję obozowiska górników i pracowni kamieniarskich. Atrakcją dla turystów jest rekonstrukcja wioski neolitycznej o pow. 1,5 ha oraz wystawy: „Górnictwo krzemienia w neolicie” i „Osadnictwo górników epoki kamienia”.

Więcej: www.krzemionki.pl

Warto przeczytać

Franz Kafka

Zamek

Sezon urlopowy jest chyba najlepszym czasem na sięgnięcie do zakamarków domowej biblioteczki. Korzystając z chwili wytchnienia przejrzałam niedawno tę półkę, która przeglądana nie była wystarczająco długo, aby znaleźć tam ślady odpowiadające klimatowi tradycyjnych bibliotek. Trochę magii na tym niewielkim „uroczysku”, a po chwili siedziałam już wygodnie zaczytując się, po

kilkunastoletniej chyba przerwie, „Zamkiem” Kafki...

Powieść jest majstersztykiem, jak twierdzą niektórzy jest nawet majstersztykiem absurdu. Bohater, przedstawiony jako K., znajduje się w pewnej wsi, która żyje plotkami o nowoprzybyłych oraz zarządzenia-

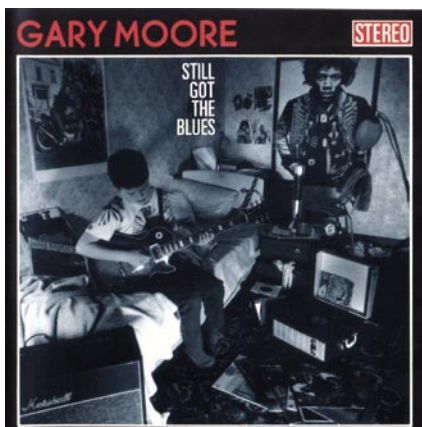
mi wydawanymi przez Zamek - miejsce władzy absolutnej, każdy kto stamtąd pochodzi jest narażony na wścibskie pytania oraz spojrzenia pełne wrogości. W pewnym momencie K. dowiaduje się, że z zawodu jest malarzem, choć sam nie wie, czy naprawdę potrafi malować, bo nigdy nie wykonywał takiej pracy ani temu podobnych zajęć. Decyzja taka została podjęta wyżej, poza nim, w Zamku. I choć sam nie wie jak i skąd powzięto wszystkie te decyzje, stara się wykonywać swoje obowiązki jak najrzetelniej.

„Zamek” to mikrokosmos. I to bardzo specyficzny. Wabi mozaiką przeplatanych odczuć i kusi tygłem rozmaitych przeżyć. Nie wiadomo tylko, czy bohater staje się niewolnikiem decydentów czy też samego siebie...

Bożentyna Pałka-Koruba
Wicewojewoda Świętokrzyski

Warto posłuchać

Gary Moore

Ostatnia, ubiegłoroczna płyta tego znakomitego irlandzkiego artysty, „Bad For You Baby”, została świetnie przyjęta przez fanów. Nic dziwnego - Gary Moore, po serii muzycznych rockowych eksperymentów, wrócił

do bluesowych korzeni i udowodnił, że jest w doskonałej formie i ma jeszcze sporo do powiedzenia.

Gary Moore, wybitny gitarzysta i kompozytor blues-rockowy urodził się w 1952 roku w Belfaście, w Północnej Irlandii. Zanim rozpoczął karierę solową, grał na gitarze między innymi w grupach Thin Lizzy, Colosseum II i Skid Row (irlandzkim zespole z końca lat 60-tych, nie mylić z amerykańską grupą hardrockową!). Współpracował z wieloma znanymi muzykami, takimi jak B.B. King, Greg Lake, Phil Lynott czy Huey Lewis.

Jak sam twierdzi, wielu ludzi poznało go w 1990 roku dzięki płycie „Still Got The Blues”, która okazała się ogromnym komercyjnym sukcesem. Jako swego muzycznego mentora, który wywarł największy wpływ na kształtowanie gitarowego stylu, Moore wymienia Erica Claptona. W jednym z wywiadów przyznał zresztą, że po raz pierwszy zetknął się z bluesem dzięki takim muzykom jak właśnie Eric Clapton i John Mayall, a dopiero później zaczął odkrywać wcześniejszych bluesmanów, jak B.B. King, Muddy Waters i innych wielkich.

Solowy dorobek Gary Moore'a to blisko trzydzieści albumów studyjnych i koncertowych, począwszy od „Grinding Stone” z 1973 roku. Najsłynniejszą płytą irlandzkiego muzyka to wspomniany już „Still Got The Blues” z tytułowym utworem zawierającym jeden z najbardziej chyba charakterystycznych motywów, jakie kiedykolwiek zostały zagrane na gitarze. Do posłuchania tego popularnego albumu, lubianego zarówno przez miłośników gatunku, jak i przez szerszą publiczność, chciałbym wszystkich zachęcić. Naprawdę warto.

Piotr Żołądek
Wicewojewoda Świętokrzyski

Co, gdzie, kiedy?

„SMOK” w Staszowie

10 – 16 sierpnia

Miejsce: sala lustrzana w Zespole Szkół im. S. Staszica,
ul. Koszarowa w Staszowie

Informacje: 015 864 25 39

Kilkudniowe warsztaty teatralne z Darkiem Lechem, podczas których uczestnicy przygotowują od początku do końca akcję teatralną – sytuację przy wykorzystaniu ognia, masek, muzyki, która przedstawiona zostanie 16 sierpnia po koncercie Farben Lehre podczas III Festiwalu Kultury Młodzieżowej TOTU FESTIVAL w Staszowie.

Harmonogram: 10 sierpnia - termin nadsyłania zgłoszeń, 13-15 sierpnia – warsztaty, 16 sierpnia – finał akcji teatralnej.

Finał XX Sandomierskich Wieczorów Organowych

12 sierpnia, godz. 18.30

Miejsce: Katedra w Sandomierzu

Informacje: 041 247 65 80

To już ostatni, finałowy koncert organowy tego cyklu w sandomierskiej katedrze. Grał będzie Leszek Nabiałczyk z Łodzi.

Gonitwy husarskie

15 – 16 sierpnia

Miejsce: Zamek Krzyżtopór w Ujeździe

Informacje: 015 860 11 33

Z cyklu weekendowych prezentacji historycznych – „gonitwy husarskie”, która nawiązuje do okresu świetności zamku w XVII wieku.

II Dni Dawida Rubinowicza w Bodzentynie

26 – 30 sierpnia

Miejsce: Szkoła Podstawowa w Bodzentynie

Informacje: 041 311 50 10

Impreza kulturalna mająca na celu przywrócić pamięci o społeczności żydowskiej Bodzentyna. Bodzentyn przypomni polsko-żydowską przeszłość, upamiętni ofiary II Wojny Światowej, zaprezentuje program artystyczny. Impreza będzie miała wymiar wielokulturowy. Swoją wizytę zapowiedziała duża grupa gości z całego świata. Wśród nich będą Żydzi wywodzący się z Bodzentyna oraz młodzież ze Szwecji pragnąca poznać lokalną historię, tradycję, zwyczaje.

II Świętokrzyskie Święto Pszczoły

15 - 16 sierpnia

Miejsce: Park Jurajski w Bałtowie

Informacje 041 264 14 21

Miodowej biesiadzie towarzyszyć będzie między innymi kiermasz produktów pszczelich i sprzętu pszczelarskiego oraz rękodzieła ludowego i artystycznego. Część artystyczną będą stanowić występy lokalnych zespołów folklorystycznych oraz kapeli góralskiej z Białki Tatrzańskiej.

Przepisy kulinarne

Prezentujemy kolejne przepisy przygotowane na ogłoszony przez wojewodę konkurs „Świętokrzyska potrawa świąteczna”.

Tort makowy

Składniki: 20 dag maku, 1-2 łyżki miodu, 1/4 olejku migdałowego, 5 dag tartej białej bułki, 10 dag mielonych orzechów, 8 jaj, 25 dag cukru

Sposób przyrządzenia: Mak wypłukać, zalać wrzącą wodą, ostudzić. Na drugi dzień gotować w tej samej wodzie ok. 30 minut. Ostudzony zemleć co najmniej 3 razy. Dodać miód, olejek, bułkę, orzechy. Wymieszać. Jajka ubić na parze z cukru. Z gęstej masy odłożyć 1 kubek, a resztę połączyć z makiem. Szybko wymieszać i włożyć do wysmarowanej masłem i wysypanej bułką tartą tortownicy. Piec w dość gorącym piekarniku około 40 minut.

Masa kawowa: 20 dag margaryny, 5-8 dag cukru pudru, 1 łyżka kawy „marago” lub kieliszek mocnej czarnej kawy.

Utrzeć margarynę z cukrem, dodać kawę. Wymieszać z masą jajeczną i ostrożnie wciąż mieszając dodać łyżkę spirytusu. Po ostygnięciu przełożyć tort, smarując go najpierw kwaskowym dżemem, a później masą. Część masy przeznaczyć na wysmarowanie z zewnątrz całego tortu. Wierzch udekorować cząstkami orzechów.

Przepis przygotowany przez Koło Gospodyń Wiejskich w Gojcowie, gm. Opatów.

Kutia

Składniki:

1 szklanka łuskanej pszenicy, 1/2 szklanki miodu, 1 szklanka maku, 5 dag rodzynek, 5 dag orzechów włoskich, 5 dag migdałów, 5 dag moreli suszonych, 2 łyżki skórki pomarańczowej.

Sposób przyrządzenia: Pszenicę przebieamy, płuczemy i gotujemy do miękkości, kilka razy zmieniając wodę (pszenica nie powinna być rozgotowana). Osączamy na sicie i studzimy. Mak dokładnie płuczemy na sicie, sparzamy wrzątkiem, a następnie zalewamy niewielką ilością wody i gotujemy na bardzo małym ogniu do miękkości (aż ziarenka będzie można rozetrzeć w palcach). Ugotowany mak dwukrotnie mielimy w maszynce do mięsa. Rodzynki moczymy kilka minut w gorącej wodzie, odcedzamy. Orzechy i migdały (sparzone i obrane ze skórki) drobno siekamy. Mak mieszamy z płynnym miodem, bakaliarnymi i skórką pomarańczową. Dodajemy pszenicę i mieszamy. Przekładamy do salaterki i wkładamy do lodówki. Kutię podajemy dobrze schłodzoną.

Przepis przygotowany przez Koło Gospodyń Wiejskich z Sarnówka.